

rende kortere Barsel, saafremt Sagens Fremme derved kan befordres.

§ 32.

Foruden den Tiltalte stævnes ogsaa hans Forsvarer, hvis en saadan er beskiftet.

§ 33.

Stævningen forkyndes paa sædvanlig Maade for den Tiltalte personlig eller paa hans Bopæl.

§ 34.

Naar Tiltalte er lovligen stævnet til Rigsretten, og Sagen er falden i Rette, blive senere Møder at beramme i det foregaaende ved en Thingbogen tilført Bestemmelse.

§ 35.

Foreløbige Undersøgelser kunne paa den offentlige Anklagers eller Tiltaltes Indstilling anordnes af Rigsretten. Hvad de skulle gaae ud paa, bestemmes efter saadan Indstilling i hvert Tilfælde af Rigsretten, der med den Grundsatning for Die, at Beviisførelsen i Sagen saavidt muligt skal bestaae i mundtlige Afhøringer i selve Rigsretten, fornemmelig kun skal tage saadanne Indstillinger til Følge, som gaae ud paa deels at erhverve Underretning om, hvilke Personer der kunne afgive Vidnesbyrd i Sagen, og efter Omstændighederne samle Oplysning om Tiltaltes foregaaende Levnet, i hvilken Henseende navnlig Acterne i de offentlige Sager, der tidligere maatte have været anlagte mod ham, inddrages, og deels at tilveiebringe de Beviisligheder, som letteligen kunne spildes, naar deres Erhvervelse skal udsættes, eller ikke egne sig til at erhverves enten umiddelbart af Anklageren eller den Tiltalte, eller ved Forhør i Rigsretten, saasom Synsforretninger, Afrids, Obductioner.

§ 36.

Naar Rigsretten bifalder en Indstilling om en foreløbig Undersøgelsesbehandlings Iværksættelse, bestemmer den, ved hvem den skal foretages. Rigsretten kan ikke blot paalægge vedkommende civile eller militære Underret et

saadant Hverv, men kan ogsaa overdrage det til en anden dertil stiftet Mand, der ei er Medlem af Retten. Naar denne saaledes udsender en Undersøgelsesdommer, bestemmer den i den Fuldmagt, der gives ham, Grændserne for hans Myndighed, og fastsætter tillige, hvorledes der skal forholdes med Skriverforretningernes Udførelse.

§ 37.

Er der Grund til at befrygte, at et Vidnesbyrd kunde tabes, eller at Sagen en uforholdsmæssig Tid maatte udsættes, hvis det ikke erhverves før Hovedforhandlingen, saasom formedelt et Vidnes Sygdom eller forestaaende Bortreise, eller er et Vidnesbyrd, naar den, der skal afgive samme, ikke boer i den Underretsjurisdiction, indensfor hvis Grændser Rigsretten holdes, ikke af saadan Vigtighed, at den staaer i Forhold til den Heilighed eller de Beskostninger, som hans Møde i Rigsretten vil forårsage, kan Retten paa Anklagerens eller Tiltaltes Indstilling derom, og efterat Modparten har havt Leilighed til at erklære sig derover, anordne, at Vidnesbyrdet modtages under en foreløbig Undersøgelse. Desuagtet kan Vidnet, om det findes fornødent og lader sig gjøre, senere indstævnes for Rigsretten.

§ 38.

Under en foreløbig Undersøgelse skulle Vidner ikke tages i Ed, med mindre dette er bestemt af Rigsretten, eller det maa befrygtes, at Vidnesbyrdet ellers vil tabes.

§ 39.

Om Huusundersøgelse eller Beslaglæggelse og Undersøgelse af Breve og andre Papirer skal finde Sted, skal vel i Almindelighed efter den offentlige Anklagers Indstilling bestemmes af Rigsretten, som i saa Fald paalægges Politiet eller vedkommende Undersøgelsesdommer at foretage Forretningen; men hvis Dommeren under en foreløbig Undersøgelse, som det af Rigsretten er ham overdraget at anstille, finder, at en Forretning af den ovennævnte Beskaffenhed er nødvendig, kan han dog ogsaa efter sin egen Kjendelse iværksætte samme.